

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2023 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie T. S.

wniosku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 21 lutego 2023 r.,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Przeworsku.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2023 r., sygn. akt X K 41/23, Sąd Rejonowy w Rzeszowie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Na uzasadnienie wniosku podniesiono, że oskarżony T.S. jest adwokatem wykonującym ten zawód na terenie właściwości Sądu Okręgowego w Rzeszowie i z tego tytułu często występuje także w sprawach przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie. W ocenie wnioskującego Sądu, w tej sytuacji zasadne jest przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, poza obszar właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Rzeszowie zasługuje na uwzględnienie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności oskarżenia. Merytoryczne rozpoznanie tej sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy w sytuacji, gdy sprawa dotyczy adwokata występującego w postępowaniach przed tym Sądem, a zatem dobrze znanego sędziom chociażby z racji kontaktów służbowych, może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny. Podkreślić wypada, iż znajomość zawodowa sędziów z przedstawicielami innych zawodów, w tym przede wszystkim prawniczych, wykonującymi swe obowiązki na obszarze właściwości miejscowej sądu, może przemawiać za uznaniem, że dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu. Występujące uwarunkowania „personalno-zawodowe” mogą wywołać (racjonalne z uwagi na ich charakter) społeczne przekonanie o niezdolności tego sądu do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Zaistniała sytuacja obliguje do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2022 r., V KO 77/22, LEX nr 3490284*).

Konsekwencją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Przeworsku.

[SOP]

[as]